

Resebrev 10

Duquesa och dess omgivningar i Andalusien med annat färdmedel.

15 november – 12 december

Så har vi då kommit till vår vinterhamn Duquesa som vi lämnade i slutet av september. Vi gled in på vår plats. Solen sken och det var varmt och gott. Akterfästet var inte använt sedan vi var där sist så den var äckligt gäggig. Allt var sig likt och det var samma båtar i hamnen varför det kändes som att komma hem. Vi tyckte att det var skönt att komma hit och ligga still och bara ta det lugnt, trodde vi. Första dagen började det, tvätta båten invändigt och utvändigt, rena lakan och rena kläder i fint torkväder, sedan gjorde vi oss rena själva. Först efter detta grillade vi med vår nya gasogrill och avslutade dagen med en god bok i sittbrunnen och solen. När mörkret hade lagt sig gick vi på café och lyssnade på levande musik. Nästa dag skrev vi en lista på allt som skulle och borde göras men inte när. Då vi skall ligga här till mitten/slutet av mars så har vi möjlighet att lägga ut jobbet lite då och då och då blir det inte så mycket varje vecka. Vi är den enda båt i hamnen som har Vinga Vänners standert hissad.

-

En av punkterna var att lära känna omgivningen så vi traskade iväg och såg oss omkring. Vi var inte vana vid att gå så vi fick göra det i kortare etapper. På våra utflykter brukar vi passera affärer så hemvägen blir alltid tyngre. Vi har en liten kärra som vi drar med oss när vi storhandlar. Draghandaget har vi förlängt med ett kvastskäft så nu kan vi gå rakryggade och med spänstiga steg. Vi får uppskattande blickar på vår ”uppfinring”. De dagar vi köper vatten, öl och dricka uppskattar vi kärran som mest.

-

Några båtbesättningar känner vi sedan tidigare och det är roligt att träffa dem igen. Särskilt en engelsk båt ”Glencora” som vi träffade i Gibraltar och som då rekommenderade Duquesa. Det är mest engelsmän här. Vi är två svenska båtar i hamnen. En dag frågade John som har Glencora om vi ville följa med dem i deras bil och besöka Ronda. Dom skulle köra på morgonen dagen efter. Om det var något nyttigt vi skulle göra så sköt vi det på framtiden och tackade ja. John har en året runt plats här i Duquesa och kommer hit 5-6 ggr per år och seglar. Han hade nu god vän med sig som heter Allen. Vi fick en fin bilresa upp i bergen och besökte Ronda som är en av många sevärdheter här i Andalusien. Det är en gammal stad som ligger på toppen av en bergsplata 300m över fälten nedanför. Byn ligger på två berg med en bro emellan som är 98 m hög och murad i sten. Den byggdes upp från botten och är i tre sektioner. Den första bron byggdes 1735 och tog endast åtta månader att bygga. Den kollapsade dock 1741 varvid 50 människor dog. 1751 startade nästa byggnation och det tog denna gång 42 år att färdigställa denna som heter The New Bridge. Byn ligger omgärdad av murar och berget sluttar lodrätt ned. Efter år 711 och under Arabdominansen tog Ronda plats i Spaniens historia och blev en av de mest viktiga städer och försvarsanläggningar i södra Spanien. Här finns många minnesmärken, kyrkor och museer att se. Här ligger också Spaniens första tjurfäktningsarena. Det mest fantastiska är utsikten och bron. Vi stannade några timmar men det räcker inte för här finns mycket att se. Vi vill komma hit igen och lägga lite mer tid här. På kvällen åt vi Fish and Chips ombord på Glencora.

-

Av John fick vi reda på att här i hamnen händer spännande saker. Förra året tog men en knarkliga som opererade från hamnen. Knark smugglades från Africa och polisbefäl var inblandade. Personalen i hamnen uppmärksammade trafiken och det förekom hot. Hamnen är nu väl bevakad med vakter, pistoler och hund. Vi känner oss mycket säkra och trygga här.

-

En engelsman som ligger här gick och duschade och när han kom tillbaka så var båten borta. Det var hans fru/flickvän som är amerikanska som hade tagit båten och stuckit. Han bor nu i en liten segelbåt. Ulla och jag går nu alltid tillsammans när vi duschar. Marinan sköts mycket bra och duschutrymmena och tvättstugan är mycket fina och fräscha. Det städas och golv torkas ett par gånger om dagen. Här är ett bra ställe att träffa båtgrannar och komma i prat med dem. Vi är nu inne i vintersäsong men de flesta caféer och restauranger är öppna i hamnen och det ser trevligt och mysigt ut när dessa är upplysta på kvällen. Det är mycket golf här på Costa del Sol eller Costa del Golf som det kallas och det är hela tiden folk i rörelse då många kommer hit och spelar golf på vintersäsongen. I Duquesa är det mest engelsmän varför många restauranger och caféer drivs av engelsmän. Här finns också en mycket rolig engelsman som har ett charkuteri. Vi får alltid mycket bra och välhängt kött hos honom och överallt där vi varit i Spanien. Här i hamnen finns också ett internetcafé med fasta öppettider vilken vi utnyttjar regelbundet. Marinapersonalen är mycket trevlig och bra att ha att göra med. När vi kommer in på kontoret säger dom alltid Aha, Hokus Pokus och så ler dom. Vi har inga namn här heller. Även Marineren säger Hokus Pokus och ler när vi möter dem. Chefsmarinern är mycket bra och går dagligen runt och kollar förtöjningarna på båtarna och justerar när det behövs vilket känns mycket bra och säkert då vi skall lämna båten över jul. Hamnen är liten och det finns kameror i hela hamnen som bevakas från kontoret och marinerens hela dygnet. Hamnen är avstängd och det går inte att komma in i hamnen med bil utan särskilt kort och tillstånd. Det är bommar vid infarten. När vi hyr bil ordnar vi ett passerkort och har då bilen vi bryggan. Varje brygga har en grind och ett särskilt kort som man öppnar med.

-

Då vi ligger nära Gibraltar är det tidvatten på ca 60 cm och här är alltid mer eller mindre sjöhävning inne i hamnen. De flesta har en landgång för att bekvämt ta sig iland. En dylik landgång finns att köpa i handeln men kostar 4-5000 sv kronor varför många gör sina egna lösningar med plankor och stegar. Efter att ha studerat olika lösningar fick vi en uppfattning hur vi skulle göra. En smal lätt aluminiumstege var bra att ha som bas. Nu gällde det att hitta en och med rätt längd och det var inte lätt. Vi försökte på gångavstånd men fann bara stora och klumpiga varför vi måste ändra färdväg. Vi hyrde en bil med taksäck för en vecka. Nu undrar kanske den ekonomiske, behövs det verkligen en hel vecka för att hitta en stege och vårt svar är: Vi har inte bråttom och vi kan passa på att se oss omkring i Andalusien och hittar vi en passande stege på vägen så köper vi en. De första dagarna körde vi runt i den nära omgivningen och körde bl. a upp i bergen till Mijas som är ett av de finaste ställen på Solkusten. Här hade dom ingen stege men en underbar utsikt och en god lunch. Vi tittade bland annat på åsnor för här fanns det många åsneskjutsar. Dom tittade beundrande på Ulla för här hade de sin överkinna för hon är mer enveten än alla tillsammans. Hon tyckte att dom var mer lika mig och då syftade hon på någon annan egenskap. I Marbella på ett stort köpcentrum med byggmarknad fann vi vår stege. Vi köpte också bräddor skruv och hjul så nu hade vi material till en tjusig landgång.

-

När vi kom hem bestämde vi oss för att ta lite semester och en lite längre bilresa och bestämde oss för att köra dagen efter. Vi packade en lätt packning för några dagar och gav oss iväg. Förta anhalt blev Tarifa som ligger väst om Gibraltar och som vi passerade en natt på väg in i Medelhavet och såg då endast ljusen och en massa fiskebåtar på väg ut. Vi körde runt på smågatorna och såg befästningen, hamnen och trånga gränder. Vi fortsatte mot Cadiz och valde då en liten kustväg utmärkt på kartan. Vägen blev smalare och krokigare men vi fick se ett vackert och annorlunda landskap. Det hade regnat några dagar den sista tiden och kullarna hade fått en fin grön matta. Plötsligt stod det en skylt att här var militärt område så vi vände

och fann en annan liten väg som tog slut vid en stig. Vi hade ett tredje och tvivelaktigt alternativ men det skulle finnas en väg så vi tog den. Även denna smala väg blev smalare och övergick till en grusväg som blev stenigare och stenigare och där det inte gick att mötas. Några bilar såg eller mötte vi inte men vi var nyfikna på var vi skulle hamna så vi fortsatte.

-

Att vi inte var på rätt väg förstod vi ganska snart. Vägen slingrade sig upp och ned för bergen och det var vackert och annorlunda mot vad vi sett tidigare. På några ställen såg vi enklare hus och på en liten avsats stod en tysk campingbil och en dam som låg och solade i en solstol. Vi kom så långt in i vildmarken så vi såg inte ens Coca Cola bilar. På ett par ställen var det kor på vägen så vi fick försiktigt tränga oss emellan. Till slut blev det så dålig väg så vi var tvungna att hitta ett ställe där vi kunde vända. När vi kommit tillbaka till bebodda trakter frågade vi om vägen och fick då reda på att den utmärkta vägen var på militärt område så vi fick köra tillbaka till den stora vägen. Efter en stund var vi hungriga och då ville vi komma in på småvägarna igen för att hitta ett mysigt Spanskt matställe. Vi hittade en ny liten avstickare och körde in på den. Det stod på en vägs skylt Vejer och vi tog in på denna och körde rätt upp i bergen och in i en by som heter Vejer de la Frontera som ligger högst uppe på ett berg och som skall vara en sevärdhet läste vi efteråt. Det är en mycket vacker by med vita hus och en vidunderlig utsikt. Många byar och bebyggelser finns uppe på bergen här. Vi parkerade på en liten gata och gick in på ett café och beställde tapas, öl och vin. Vi fick 4 jättegodas tapas-rätter och notan gick på 900 pesetas. Det var mycket folk i rörelse och som kom från en gata varför vi blev nyfikna och gick dit. Här var det marknadsdag och vi lotsade oss in mellan stånden och köpte kalsonger till mig. Förutom kläder och skor så fanns det kryddor, frukt och nyskördade oliver. Skördning av oliver är nu i full gång.

-

Mätta och glada fortsatte vi färden dock på den stora vägen. På flera ställen fanns det stånd där dom sålde små säckar med nyplockade apelsiner. Efter att ha passerat några stycken bestämde vi os för att köpa en säck men då var det för sent för vi fann inga fler. Vi kom fram till Cadiz och körde in i staden. Den var mycket större än vi trott. Cadiz ligger ute på en udde och är utsträckt längs en mycket lång gata. Vi körde ut och kollade hamnen men konstaterade att det var tur att vi inte valde denna hamn på nedvägen då den ligger lite avsides och med lång väg till centrum. Det finns två små tråkiga marinor så hit går vi inte med båt. I övrigt verkar Cadiz trevligt men för vårt tycke en för stod stad. Färden fortsatte till Sevilla och nu var det kväll och en enorm trafik så det var svårt att köra runt och kolla in något bra hotell förstod vi. Vi körde in i smeten och gamla stan och kom lite väl långt in för vi hamnade på ett torg där vi var den enda bilen. Vi trixade in oss på en smal gata där det stod en gammal man med skärmmössa. Han frågade om vi ville ha ett hotellrum och det ville vi. Han gick före in bland gränderna och stoppade andra bilar som fick backa in var dom kunde för att vi skulle komma fram. Vi var tvungna att fälla in backspeglarna och trodde ett tag att här får vi ställa bilen och ta tåget tillbaka men vi vinkades vidare. Han gick precis som bonden framför korna. Vi kom fram till ett litet litet torg där det var bord för restauranger. Det fanns en liten gång mellan två restauranger och här tog det slut. Han sa parkera här. Vi tänkte har han sagt det så har han sagt det. Vi stod nu parkerade på ett litet charmigt torg med vindruvor klängande längs husväggarna, helromantiskt. Vi lotsades in på en restaurang, gubben hämtade en nyckel och vi visades upp i andra och högsta våningen och ett litet fint rum med badrum och en stor altan med utsikt över torget. Vi kom överens om priset och tog rummet. Gubben vinkade och vi bar in bagaget. Nu följde han med för att visa oss en parkeringsplats för natten. Han vinkade och hjälpte mig när jag backade runt bilen som tog en liten stund för det var inte mycket plats. Han hoppade in i bilen och vi körde in vidare bland smågatorna. På en liten gata mellan två bilar pekade han. Jag sa det går inte. Kom igen sa han. På denna gata var det trafik men han stoppade den helt lugnt och efter ett antal manövrar var vi på plats fast det fanns

egentligen ingen tillräcklig plats. Man är här inte så rädd om bilarna och alla har lite småbucklor här och var. Här i Spanien har man mer tålmod när någon framför skall parkera då det är många bilar, tät trafik och få parkeringsplatser. Han fick lite dricks och tackade honom i hand för hjälpen. Spanjorer är ett stolt folk och dom tycker om att man gör så.

-

Vi gick nöjda tillbaka till restaurangen och fick en liten belöning för den sista persan. (Det gäller att hitta en anledning) Efter att ha fixat till oss på rummet gick vi ut för att se staden, hitta en trevlig restaurang och uppleva nattlivet i Sevilla. Vi gick förbi en gammal byggnad, The Hospital de Los Venerables som en gång fungerade som hem för gamla präster. Denna byggnad lär vara den mest fotograferade byggnaden i Sevilla. Vi kom ned på torget som vi passerat med bil. Nu var det mörkt och vackert upplyst. Här flanerade många turister och det fanns många hästskjutsar med vagnar i gammal läcker stil. Vi tog en skjuts med en rundtur på ca 45 minuter. Nu förstod vi att vi kommit helt rätt i Sevilla för det mesta sevärheterna kunde beskådas per häst. Det är svårt att komma in överallt med häst och vagn med det var sent och det mesta var stängt så det gjorde inget. Vi åkte in i en gammal fin och välansad park (utan bilar) som var upplyst och upplevde stämningen och hur man färdades förr i tiden. Det var lite kyligt men vi fick varsin filt att lägga över knäna. Vi var mycket nöjda med färden och fick på ett enkelt sätt se mycket av vad som skulle ses i den gamla delen av Sevilla. Nu hade vi varit kulturella och sinnet fått sitt och det var gommens och magens tur att få en upplevelse. Restaurangerna låg tätt vilket inte gör det lättare att välja. Efter att ha gått fram och tillbaka gick vi in på en trevlig och varm restaurang. En av deras specialiteter var paella vilket vi valde och det smakade bra. Kvällen var sen och nu var vi trötta och gick till vårt hotellrum och somnade gott.

-

På förmiddagen intog vi frukost på lokal, gick en promenad längs floden. På en gata mötte vi en skoputsare som tyckte att Ullas skor behövde putsas vilket han fick. Vi gick på en redig nit för vi frågade inte innan vad han ville ha betalt och vi hamnade i en livlig diskussion. Han fick inte vad han begärde men vi betalade hutlöst i alla fall. Till saken hör att Ulla inte tyckte att vi skulle göra det men jag sa att visst skall vi göra det för här är det billigt.

På väg till bilen mötte vi mannen som hjälpte oss med hotellrummet, han blev glad och gick fram till oss och hälsade i hand och frågade om allt var bra med hotellet och frågade om vi skulle köra in till hotellet och hämta väskorna men dom var redan i bilen och varför utmana ödet ännu en gång. Trafiken var tät men han stoppade ännu en gång trafiken varvid en dam tutade och var mycket upprörd för hon hade tydligen bråttom. Gubben var kav lugn och gick fram och lyssnade på henne men brydde sig inte och vi fick tid att lirka oss loss. Vi körde ur gamla stan och vidare ut på den stora vägen och körde till Cordoba där vi tänkte äta lunch och se på några gamla saker men vi kom dit vid fel tid på dagen och trafiken var mycket tät inne i stan så vi körde ut ur den igen och fortsatte mot Granada där vi skulle övernatta. På vägen mitt emellan olivodlingarna i en liten by stannade vi vid en restaurang och åt en halvbra lunch. Vi fortsatte och var nu mitt inne i olivdistrikten. Det var olivodlingar överallt, i dalar och på berg. Då vissa odlingar var mycket branta undrade vi hur dom kan skörda. Det var skördetid och det var många traktorer med släp fulla av oliver som stoppade upp trafiken. Vi hade dem framför oss men efter några kilometer såg vi upptagningscentralen och efter den så mötte vi dem istället och trafiken flöt igen.

-

På kvällen kom vi fram till Granada som ligger högt upp i bergen varför det är kallare här. Härifrån är det 4 mil till Sierra Nevada och där det finns skidliftar. Dessa skulle öppnas den 1 december men man har fått skjuta på det då det är för varmt. Uppe på bergen såg vi snö. Klockan var runt sju och trafiken var tät så vi körde in i stan och höll upp ögonen för att hitta ett Hostal. Hostal är ett lite enklare hotell och därför billigare. Vi såg ett och gjorde en

taxisväng och hittade ett garage. Här var det packat med bilar som överallt. Vi checkade in på Hostalet och förstod att vi var nära universitetet. Rummet var ok med utsikt åt en tråkig bakgård. Här låg vi två nätter för samma kostnad som för en natt i Sevilla. Vi jagade runt för att hitta en trevlig restaurang för vi var hungriga. Denna kväll blev det en kinarestaurang. Klockan 22 blev vi upplockade med buss utanför Hostalet för vi hade bokat oss via receptionen på en guidad tour samt Flamenco. Bussen gjorde en uppsamling från några hotell och som tur var så var vi det sista. Bussen körde upp i stadsdelen Sacramonto som är en gammal del med trånga gator och gränder som har sin speciella historia. Allting här härstammar från gamla Romar och Arab-tider. På berget mitt emot såg vi ett upplyst Alhambra och nedanför ett upplyst Granada.

På en liten restaurang upplevde vi genuin Gipsy Flamencodans. Vi satt tätt intill de uppträdande varför vi håll in tårna då vi hade sandaler på fötterna. Ett fotografi på väggen visade att Ingrid Bergman och Anthony Quinn varit där före oss.

-

Det blev en ny dag och en ny frukost, sedan vandrade vi runt i Granada och besökte bland annat Katedralen som var gigantisk. Vi gick i trånga gränder och såg på grönsaks och övrig – handel. Vi gick upp till Alhambra men kom inte in för man tar endast in ett begränsat antal varje dag och man måste beställa dagen före för att ha en chans. Detta visste vi och vi får göra ett nytt försök vid ett senare tillfälle. Efter en dags vandring var det skönt att komma tillbaka till Hostalet pusta ut ta lite smärtlindring för att sedan finna en restaurang. Sedan var det sängen.

Efter frukost körde vi via Malaga och kustvägen hem till Duquesa.

-

Vi vaknade i båten, åt frukost och piggade till. Vi hade hyrt bilen en dag till så varför inte köra till Gibraltar och handla? Sagt och gjort mer bensin i tanken och iväg. Ulla längtade efter sina vänner uppe på klippan. Vi tillbringade dagen i Gibraltar och köpte bland annat förtöjningstamper på Shepards. Julhandeln var i full gång och vi kompletterade våra julklappar. Aporna hann vi inte med denna gången.

-

Vi är tillbaka i Duquesa och förbereder oss för resan hem till Sverige för att fira jul och nyår . Vi flyger hem den 20 december och reser tillbaka den 3 januari för att invänta våren som enligt svenska klimatförhållande börjar i december året före.

-

Hamnen är nu julpyntad och palmerna har belysning runt stammarna. Tyvärr så har kulingen blåst sönder julstjärnorna som planterats i lådor utomhus. Inne på Marinans kontor finns det julgran, pynt och godis. På damernas duschrum står det julstjärnor på bänken.

Slutligen vill vi tacka för alla brev, mail och sms, det är mycket uppskattat att höra från våra vänner och läsa vad som händer där hemma och på andra ställen.

-

Vi önskar er alla

-

En God jul och Ett Gott Nytt År

-

S/y Hokus Pokus och Ulla o Mats